

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. október 27.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK

Énekek: 8,1.4; 611; 270,1; 230; 275,1.5-6

Lekció: Eszter 5

Alapige: Eszter 6

Azon az éjjelen került a álom a királyt, ezért megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek könyvét, és ezekből olvassanak föl a király előtt. Egy helyen rátaláltak annak leírására, hogy miként jelentette föl Mordokaj Bigtánát és Terest, a király két udvarmesterét, küszöbének őreit, akik azon voltak, hogy kezüket Ahasvérós királyra vessék. Akkor megkérdezte a király: Milyen kitüntetést és méltóságot adtak ezért Mordokajnak? A király apródjai, a szolgálói így feleltek: Semmit sem kapott ezért. Akkor ezt mondta a király: Ki van az udvarban? Hámán ugyanis éppen akkor jött be a királyi ház külső udvarába, hogy azt kérje a királytól, akasztassa fel Mordokajt a fára, amelyet neki készítettett. És így feleltek a királynak az ő apródjai: Íme, Hámán áll az udvarban. A király azt mondta erre: Jöjjön be! Amikor bement Hámán, a király azt kérdezte tőle: Mit kell cselekedni azzal az emberrel, akit a király ki kíván büntetni? Hámán azt gondolta magában: Ki másnak akarna a király kitüntetést adni, ha nem nekem? Ezért azt mondta Hámán a királynak: Annak az embernek, akinek a király kitüntetést kíván adni, hozzanak királyi ruhát, amilyenben a király jár, és lovat, amilyenben a király szokott ülni, és tegyenek királyi koronát a fejére. Adják azt a ruhát és a lovat a király egyik nemes fejedelmének a kezébe, és öltöztessék fel azt az embert, akit a király ki kívánt büntetni, vezessék végig lóháton a város utcáin, és kiáltsák előtte: Így cselekszenek azzal az emberrel, akit a király ki akar büntetni. Akkor azt mondta a király Hámának: Siess, hozd elő azt a ruhát és azt a lovat, és cselekedjél aszerint, amint mondtad, a zsidó Mordokajjal, aki a király kapujában ül, és semmit ne hagyj el abból, amit szóltál! Előhozta azért Hámán a ruhát és a lovat, felöltöztette Mordokajt, és lóháton végigvezette őt a város utcáján, és ezt kiáltotta előtte: Így cselekszenek azzal az emberrel, akit a király ki akar büntetni. Azután Mordokaj visszatért a

AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK

király kapujához. Hámán pedig búsan és fejét betakarva hazasietett. És elbeszélte Hámán feleségének, Zeresnek és minden barátjának mindazt, ami vele történt. Ezt mondták neki az ő tanácsadói és a felesége, Zeres: Ha Mordokaj előtt, aki zsidó származású, már kezdetben elesel, nem bírsz majd vele, hanem bizonynyal elbuksz vele szemben. És amíg így beszéltek vele, eljöttek a király udvarmesterei, és siettek Hámánt a lakomára vinni, amelyet Eszter készített.

Imádkozzunk!

Imádunk téged, Istenünk, mennyei Atyánk, mert isteni felségedben lakozol – ahogy énekeltük is a zsoltárban – és mégsem rejtőzködő Isten vagy, megragadhatatlan, megfoghatatlan, hanem kijelentetted magad az Úr Jézusban. Köszönjük, hogy az ő személye és elvégeztetett váltságműve mutatja legteljesebben, hogy ki is vagy te mennyei Atyaként. Magasztalunk, hogy a személyes életünkben is ugyanakkor hányszor tapasztaltuk már ezen te isteni tulajdonságodat, tökéletességedet.

Köszönjük, hogy a te isteni felségedben akkor is uralkodsz, amikor látszólag a gonosz győzedelmeskedik. Magasztalunk téged, hogy az ószövetségi történetben is mégiscsak látható, hogy te munkálsz.

Köszönjük, hogy Jézus legyőzte a gonoszt is. Bocsásd meg, amikor mégis kétkedtünk ebben vagy a bűneset utáni világ testi, lelki terhei elnyomtak, de hálát adunk, hogy „akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sas-keselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el”.

Köszönjük, hogy a te igédet is ezért is adod ma. Hálát adunk neked, hogy a te igéd mindig erő, bátorítás, vigasztalás.

Hadd köszönjük meg azzal a családdal együtt a te vigasztalásodat, akikkel ezekben a napokban voltunk a temetőben, mert drága testvért temettünk. De köszönjük, hogy ő már nálad, a jobb helyen lehet. És azt is, hogy ahogy a családnak, úgy nekünk is, a gyülekezet lelki családjának vigasztalást is akarsz mindig adni. Hadd áldjunk azért a szolgálatért, amit végezhetett közöttünk is és kérünk téged, hogy az elmenetele miatti gyásznak a fájdalma a te kegyelmed és békességed, és az Úr Jézusban aratott drága győzelem reménysége miatt mégis hadd lehessen elhordozható a családnak is, és nekünk is.

És kérünk, Urunk, hogy akiknek ezekben a napokban a temetőbe menve lesz nagyon fájó a visszaemlékezés, ők is ott a temetőben is tekintsenek rád.

Köszönjük, hogy mi téged láthatunk minden élethelyzetben: akkor is, ha minden szép és kedves, jó, de akkor is, ha minden úgy „összejön”.

Köszönjük, hogy itt a gyülekezet közösségében éppen a te igéd miatt is nemcsak testben, hanem lélekben is megpihenhetünk ezek által. Arra kérünk, hogy ennek a békessége, öröme hadd töltsön be bennünket valóban, hogy így imádhassunk téged, dicsőíthessünk Jézus érdeméért, Atyánk.

Amen.

Igehirdetés

A reformáció ünnepére készülve a kórus énekében hallhattuk a híres öt sola kijelentést, hitvallást: egyedül a Szentírás, egyedül hit által, egyedül kegyelemből, egyedül Krisztus és a legvégén a legcsengőbbben az hangzott el, hogy egyedül Iste-

né a dicsőség mennyen és földön. Egy tenorral persze kevesebb énekelt a kórusban, nekem is ott lett volna a helyem, most azonban ezt a szolgálatot kell végezni. Nekem is olyan megható volt még az énekben is, ahogy felcsendült az a hangsúly, ami az Eszter könyvének igei történetében mindenképp a hangsúly.

Az Eszter könyve is mutatja: egyedül a Szentírás, egyedül hit által, egyedül kegyelemből, egyedül Krisztus – hiszen messiási ígéreteket készít elő a kijelentésben Eszter könyvén keresztül is Isten – és egyedül övé a dicsőség. Soli Deo Gloria! Eszter könyvében – ahogy hallottuk is –, ha nem is szerepel a neve, de személye dicsősége éppen ebben ragyog fel, ahogy isteni terve, célja a tetteiben. Isten ószövetségi népe teljes kiirtásának ördögi gonosz terve, de az Úr szabadítása – amelyet még a purim ünnep is hirdet a zsidóság számára a mostani időben is – valósul meg. Ha a zsidóságot mind egy szálig kiirtották volna Hámán ügyködése folytán, akkor nem születhetett volna meg Ábrahám magvából a Szabadító, akkor nem teljesedhetek volna be a messiási ígérek. Jézus Krisztus azonban Izrael népéből való Megtartó, az ígélet Messiása.

Eszter könyve elbeszélésének az irodalmi középpontját képviseli a 6. rész 1. verse és az azt követő kijelentések: „azon az éjjelen került az álom a királyt” – ez egyben az események fordulópontja is. Amikor az 5. rész 1. versében hallottuk: „történt pedig harmadnapon” és ha a Károli fordítású Bibliából olvastam volna – a felolvasást az új Károliból hallottuk –, a 2. versben is van egy kifejezés: „és lőn”, „és történt”, akkor kihallhattuk azt a kifejezést, amit a történeti könyvekben mindig hangsúlyosan kiemel a Szentírás, rá akar mutatni, hogy a láthatók színterén történnek a dolgok, de ez üdvtörténeti események menete is. Úgyhogy hadd mondjam így, hogy az események fordulópontja nem csupán a bibliai történet megoldásához vezet, hanem az üdvtörténet, a megváltás hatalmas isteni üdvtörténeti műve elvégzéséhez is, amikor itt minden az ellenkezőjére fordul: Hámán gonosz terve, de minden megváltozik azon az éjjelen. A háttérben titokzatosan, váratlanul, látszólag jelentéktelen, véletlen eseményeket mégis sorsdöntővé alakítva, cselekszik az Úr.

Így olvasva ezt az előkészítő történeti részt, illetve a 6. részben, ahogy ez a fordulópont végbemegy, a Római levél 11. részének utolsó néhány verse jutott eszembe, amely Istennek ezt a háttérben munkálkodó titokzatos dicsőségét hirdeti: „Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útai! Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét? Vagy kicsoda volt néki tanácsosa? Avagy kicsoda adott előbb néki, hogy annak visszafizesse azt? Mert ő tőle, ő általa és ő reá nézve vannak mindenek. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen.”

Istennek ez a dicsőségét hirdető munkája még a háttérben is, eszközén keresztül. Eszter mégiscsak eszköze is volt bízva benne – ez lesz majd az első gondolat, amit nézünk. Aztán látjuk azt a munkáját, amikor csak egyedül, kizárólag ő cselekedhetett, noha ott is emberi történések, események is zajlanak. A harmadik gondolatban pedig majd azt vizsgáljuk, hogy amit az Úr egyszer elkezd, azt ő véghez viszi akkor is, ha a végkifejletre talán még várni kell.

Isten dicsősége, egyedüli dicsősége – akkor először nézzük így –, amikor mégiscsak alkalmas eszköze, az Úr eszköze az a hithős, akinek a személye most Esz-

ter könyvén keresztül is felragyog számunkra. Mivel Eszter könyve történeti könyv – nem mese! –, sejtik a testvérek, hogy mint sok más történeti könyv, a kezdete ennek is tehát: történt pedig – ez az 1. rész 1. versében. És ahogy említettem már, itt a fordulópontot előkészítő történeti mozzanathoz is itt van kétszeresen is.

Eszter nem félelemmel, hanem teljes bizalommal megy be a király elé. Miért is? Megtudtuk az előző részből: mert ő már előtte a királyok Királya előtt jelent meg. A királyok Királya, a mindenható Úr jelenlétében volt a böjtölése során. Ahogy Mordokaj – vagy Márdokeus a Károli fordítás szerint – és a zsidók, Eszter pedig a lányaival együtt ott van az Úr jelenlétében, a királyok Királya jelenlétében. Eljön az idő, történt pedig, hogy bemegy a király elé.

Nagyon beszédes és bátorító, hogy mennyire leleményes és milyen türelmes Eszter. Mondhatta volna rögtön a kérését, de ő másnap, egy újabb lakoma során. A Jeremiás siralmi 3. rész 26. verse – „jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig” – kijelentése ígéretképpen Eszterre is vonatkozik. Nem passzív semmittevés a hívő ember várakozása, hanem nagyon is bölcs, nagyon is aktív várakozás. Látszik, hogy Eszter milyen ügyesen beszél és tárja oda a király elé a kérését, de még nem a teljes nyilvánosságában. Annak majd eljön az ideje másnap. Tény azonban, hogy mivel Eszter ilyen értelemben vár az Úr szabadítására, az ellenségnek maradt ideje cselekedni, tervezgetni.

Ha te is vársz az Úrra, rávetted minden gondodat (1Péter 5,7), ráhagytad minden utadat (Zsoltárok könyve 37,5), ez mindenképpen jó és üdvös, viszont az idő eltelése miatt az Úrra várás az ellenségnek lehetőséget ad a tervezgetésre, a cselekvésre.

A Sátán, az ellenség, aki ott van Hámán élete mögött sajnos és Hámán is ezért olyan gonosz, amilyen, bekeményít. Hámán siettetni akarta Mordokaj halálát. Milyen gonosz! Hiszen már ki volt mondva a kivégzés dátuma, csak Hámán nem volt nyugodt, nem tudott igazán boldog lenni, mikor látta Mordokaj viselkedését, ezért a felesége meg a barátai tanácsára akkor másnap reggel elintézteti Mordokajt. Bemegy a királyhoz elsőként és minden megváltozik, Hámán most már boldog lehet, vidám lehet és majd így mehet a lakomára, ami aztán nagy dicsőséget jelentett számára.

Látszólag tehát a gonosz a győztes és a dolgok nem állhatnának rosszabbul az Úrei számára az 5. rész történetei alapján. De látnunk kell az Úr dicsőségét. Egyedül Istené a dicsőség, az ő személyét, az ő nagyságát látni akkor is, amikor látszólag, a láthatókra nézve mintha a gonosz, az ellenség lenne a győztes. Pedig az övéi várnak rá, neki engedelmeskednek, de ezért van idő a Sátánnak még ügyködni. De akkor is az Úr a győztes, és akkor is az Úr az Úr.

És eljön az az idő, amikor már nem az eszközén keresztül cselekszik, hanem egyedül ő: egyedül Istené a dicsőség! Itt van a történet folytatása. Eszter a helyén volt és úgy viselkedett, ahogy: nagyon bölcsen, alázattal, Istenben bízó hittel. A 6. rész ezzel indult: „azon az éjjelen került az álom a királyt”. Most már nem a szolgálja által, hanem csakis maga az Úr munkálkodhat, és ő cselekszik is.

Szeretném megjegyezni, hogy a héber bibliát, ahogy néztem, olvastam, láttam, hogy egy jegyzetben görög szöveg is található, ugyanis az Ószövetség görög fordítása, a Septuaginta, itt Isten nevét mégiscsak használja, amikor fordít: az Úr meg-

vonta az álmat a királytól. Ez egy magyarázó fordítás, hogy a görögül olvasó, már az ószövetségi időben is csak görögül tudó olvasók tudhassák valóban, hogy itt nem véletlenek történnek, hanem Isten cselekszik. De azért az eredeti szöveg az a héber, ott viszont nem szerepel az Isten neve és így még magasztosabb. Nem szerepel a neve, de annál inkább látszik az ő személye dicsősége nagysága a tetteiben is. Milyen tettek ezek?

Pár éve, amikor Neszmélyen a gyermekek csendesétén Eszter könyve volt a történet, a gyerekek mosolyogtak, sőt hangosan nevettek is, amikor hallgatták a történet elbeszélését a flaneltábla figuráit is látva. Én is mosolyogva és nevetve mondtam a történetet, mert boldogok voltunk, gyönyörködtünk az Úrban, örültünk az Úrban, ahogy láttuk, hogy a látható történések, eseményei, figurái, személyei mennyire Isten kezében vannak. Ez nem egy vígjáték, ez egy nagyon komoly igei üzenet, nagyon komoly történet, hiszen az akkori világhatalom leghatalmasabb Ura és az ő első embere, aki valószínű barátja is volt... Itt politikai döntések, egész társadalmat érintő döntésekről van szó. De a Példabeszédek könyve 21. rész 1. verse alapján: „Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt!” – mert az Úr ott van a háttérben. Titokzatosan, váratlan módon és látszólag jelentéktelen, véletlen eseményeket sorsdöntővé tud alakítani.

Fontos, hogy a protokoll szerint, amikor a király engedélyt adott arra, hogy bemehessen Hámán, az első embere, akkor a Hámán kérése lett volna az első, hiszen: – Megengedem, hogy bejőj elém, a király elé, mert ügyed van. Mondd el, mi az ügyed! De a királyt még inkább foglalkoztatta valami és mégiscsak a király mondta először a kérdését Hámánnak, aki pedig magára gondolt, mert ennyire öntelt, ennyire kevély volt. És minden megváltozott. „Azon az éjjelen került az álom a királyt” – és ezért lett az, ami.

József számára is a fordulópontot egy éjjel jelentette. Ott a fáraó tudott aludni, csak ő kétszer is álmodott, aztán József volt, aki megfejtette az álmat és Egyiptom első embere lett. És nem tudom, emlékszünk-e a másik Józsefre, az Úr Jézus nevelőapjára? A vívódása miatt talán aludni sem tudott, de aztán mikor elaludt, akkor az Úr angyala álomban jelent meg neki. És hogy is mondta? – „Ne félj magadhoz venni Máriát”, mert nem megcsalt téged, hanem a Messiást hordja a méhében. Az Úr Jézus fogantatása, születése, aminek az ígéretét Eszter könyve is igazolja.

Mindaz az esemény, ami József egyiptomi uralkodása, Eszter könyve történései, Mária és József életében végbement a láthatók színterén – Isten munkája. Van, hogy eszközeként valakit használ, de van, hogy csak ő egyedül. Jézus fogantatása, születése is: csak ő egyedül. József szempontjából mindenképpen, Mária pedig engedelmesen elfogadta.

Hisszük-e és hiszed-e, hogy ma is igaz lehet ez, hogy „azon az éjjelen...”? Itt így van: „került az álom a királyt”.

Az jutott eszembe példaként, hogy amikor kisgyermek születnek – most is születtek nyáron, és ősszel is már –, akkor az édesanya általában, de párszor az édesapa is nem mindig tud aludni éjjel. Nem tudom, hogyha így van nálatok, akkor hogyan látjátok, miben látjátok Isten dicsőségét, az ő isteni tervének, céljá-

nak a végbemenetelét, amikor nem aludhattok, mert fel kell kelni, mert éhes a gyermek, mert meg kell nyugtatni. És lehet, hogy minden nap.

Az is lehet azonban, hogy betegek a szüleink vagy az idős kor terhei miatt gyakorlatilag éjszaka is ápolásra szorulnak. Lehet, hogy csak annyira, hogy föl kell kelni és segíteni kell betakarózni, miután visszajött a mosdóból. Nekem néha a szabadnapon ilyen feladat is lehet, amikor úgy mehetek haza szabadnapra, hogy előtte este otthon aludhatok. Akkor nem a bátyám, hanem én igyekszem segíteni édesanyámnak. De akinek minden nap csinálni kell, minden éjjel, mindig föl kell kelni, ez azért fárasztó lehet.

De nem fáradunk bele, mert minden éjjel az Úr szempontjából „azon az éjjel”, amiben az ő dicsősége ragyog fel. Hétköznapi események, tettek, váratlan dolgok is talán, de az Úrnak mindig az „azon az éjjel” igazsága valósulhat meg. Van, hogy egyedül őáltala, van, hogy eszközöként használ.

Most úrvacsorára készülünk. Vacsora. Mikor szoktunk vacsorázni? Este vagy éjjel? Mikor is történt az úrvacsora legelőször? Amikor az Úr Jézus megváltó műve elvégeztetett. Azon az éjjelen látszólag az ellenség győzött, dörzsölte a markát. Sajnos még Iskáriótes Júdás is ott volt köztük. De mi is történt azon az éjjel, majd aztán hajnalban; majd 9 óra körül, mikor megfeszítették Jézust; majd 3 óra körül, mikor elhagyatott lett az Istentől; majd amikor eltemették, majd harmadnap múlva feltámadt? Azon az éjjel, azon a nappal a megváltó mű elvégeztetett.

Egyedül Isten cselekedhetett itt is a legmagasztosabban. Viszont ezáltal nekünk élő Urunk van, aki Szabadító, Megtartó, a messiási ígéretek beteljesítője, akiben velünk van az Isten és aki által munkálkodik ma is. Lehet, hogy titokzatosan, váratlan módon, lehet, hogy olyankor, amikor látszólag az ellenség a győztes és az övéi sírnak, talán még lenne okunk félni is, de mégis türelemmel várhatjuk a szabadítását.

Akkor is, hogyha már elkezdett szabadítani, de még nem végezte be – ez a harmadik gondolat. De itt is az egész történet üzenete hangsúlya, hogy egyedül Istené a dicsőség. Mert itt nem egy angyal jelenik meg, nem Isten maga jön és bátorítja Esztert vagy Mordokajt, hanem Hámánnak a felesége meg a tanácsadói, a barátai mondják ki a nagy igazságot: „Ha Márdokeus, aki előtt kezdél hanyatlani, a zsidók magvából való: nem bírsz vele, hanem bizony elesel előtte.” Elesvén elesel – így van az ősi szövegben. – Semmi esélyed nem lesz megállni előtte, el fogsz pusztulni! – ezt az ellenség mondja ki. Számunkra ez itt van a Szentírásban, nekünk ez kijelentés, de az ellenség száján keresztül. Mert az ószövetségi hívő nép Istene dicsősége, szentsége az övéiben látszik.

Itt meg az jutott eszembe, amit még ott rögtön a bűnesetnél jelent ki az Úr: az asszony magva a kígyó fejére tapos. És emlékeztek, ezt a Sátánnak mondja: – Sátán, soha nem lehetsz győztes, mert az asszony magva legyőz téged egyszer s mindenkorra! Ádám, Éva számára ez drága bátorítás, evangélium lehetett. És aztán valóban jött az asszony magva, Ábrahám magva, Ábrahám utóda. Ezért is tartotta meg Isten Eszter idejében és Márkodeus idejében az ő népét. És a Sátán vesztett, elkezdett hanyatlani.

Sokan szokták kérdezni, hogy miért nem pusztítja el teljesen Isten a Sátánt, miért van az a sok baj, miért engedi Isten. De testvérek, nekünk egyedül a Szent-

írás alapján lehet látni az Úrnak a személyét, tervét, célját. Márpedig így lett kijelentve és így történt és történik, hogy majd Jézus eljövetelekor lesz a végső megítéltetés, de már most is elesett, az Úr elkezdte a szabadítását ilyen értelemben. Mi pedig e kettő közti időben vagyunk. Jézus eljöveteléig még van lehetősége a mai Hámánoknak ügyködni, de akkor is az Úr a győztes. És amit ő elkezdett, azt végbeviszi. A személyes életünkben, a házasságunkban, a gyülekezetre vagy a hazánkra gondolva is.

Számomra, amikor '56-ra emlékezünk, mindig drága vigasztalás és bátorítás Szentkirályi Klárinak az élettörténete. Idén is emlékezzünk rá, Farkasréten van a temetőben az ő földi porsátora, de ő az Úrnál boldog már. Huszonéves lányként mentette az életet, mert védőnőnek készült és rögtön aznap, amikor bejöttek az oroszok Budapestre, rögtön azon a napon egy célzott lövéssel fejen lőtték, meghalt. Azaz az Úr hazahívta. Mert még az övéi meghalása is, még ha a halál ellenség is, de a meghalás nyereség. Tehát még a halál sem gátolja annak az igazságát, hogy amit az Úr elkezdett szabadításában, azt végbeviszi. Klári meghalt a hazáért, meghalt az Úrért. És most is lehetnek közöttünk olyan testvérek, akik abban az időben voltak fiatalok, vállaltak sok mindent a hazáért, utána börtönbe is kerültek, de nekem mindig olyan bátorító volt hallani, hogy hogyan imádkoztak akkor is, meg hogyan imádkoznak most is a gyülekezetért is, a pasaréti gyülekezetért, meg népünkért.

Itt a hazáról van szó, egy népről. Ennél tovább lehet menni, amikor már az örök életről, az örök hazáról..., amikor boldogan élhetünk mint hívó emberek. Az Úr a népét is megmentette, hiszen Eszter és Mordokaj életben maradtak, sőt áldássá lehettek. Az egész birodalom számára is – Márdokeus lett aztán a királynak a jobbkeze. Mert Isten így készítette a messiási ígéret beteljesítését. Jézus eljöveteléig ígérete reményében, de az ő jelenléte, titokzatos jelenléte, mégis valóságos jelenléte, szabadítása bizonyosságában. És Isten dicsősége fel fog ragyogni a baj idején is, meg akkor is, amikor a baj elmúlik, mert az Úr így szabadít most is és mindörökké.

Segítsen az Úr bennünket, hogy merjük ezt hinni. Én is szeretném hinni, amiről szól most az igehirdetés üzenete. Eszter engedelmes eszközékként az Úrnak. De aztán eljött az idő azon az éjjel, amikor egyedül az Úr cselekedhetett, de ő cselekedett és az Úr az ő elkezdett szabadítását végbevitte.

Valószínű neked még várni kell szintén talán az Úr szabadítása végbemene telére. De hittél vársz? Vagy egyáltalán végre el kellene fogadnod, hogy ez az Úr a te életed Ura is akar lenni? Az úrvacsora arra utal nagyon kézzelfoghatóan is, hogy mennyire közel van az Úr. A bort és a kenyeret magunkhoz vesszük és hit által, Szentlelke által, az ige által betölt bennünket az Úr jelenléte öröme, békesége, pedig van bűn, amit meg kell vallanunk talán most is, de az Úr legyőzte ezt is. Miért nem Urad még Jézus, ha nem az Urad? Ha pedig Úr az életedben Jézus, ahogy Eszter életében is az lehetett, akkor bízhatunk benne. „Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig.”

Adja az Úr, testvérek, hogy ennek az öröme bennünket is betölthessen ezen a nappalon is már, ezen a napon is, ezen az éjjelen is, lássuk az Urat, aki mindörökké dicsőséges, aki egyedüli Isten, akié egyedül a dicsőség.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Édesatyánk, amikor az Úr Jézusnak el kellett hordozni a legrettenetesebbet, az Istentől való elhagyatottság kárhozátát, ítéletét, akkor számára a csendes szív, a békesség mégsem a boldogságot jelentette, hanem a bűnt, az átkot, az ítéletet, de Urunk, így váltott meg bennünket is. És köszönjük, hogy utána mégis hittel vallhatta az Úr: „Atyám, a te kezeidbe teszem le az én lelkemet.”

Köszönjük, mennyei Atyánk, hogy ennyire beteljesítetted az ígéretet Jézusban, ennyire vállaltad a megváltás árát. És azt is, hogy ezért lehet egyedül kegyelemből, egyedül hit által, egyedül Jézus által, egyedül a Szentírás ígéin keresztül és egyedül a te dicsőségedre mindaz, amit te cselekedtél és cselekszel. Köszönjük, Urunk, hogy Jézusban is.

Áldunk téged, hogy a személyes életünkre tekintettel is most bátorítottál, vigasztaltál, erősítettél. Bocsásd meg, amikor kételkedtünk, hitetlenkedtünk, nem láttunk téged, ezért nem tudtunk szárnyalni mint a saskeselyűk.

De köszönjük, hogy te Eszter idejében is hatalmasan cselekedtél. Segíts nekünk várni ezért rád, a te szabadításodra.

Könyörülj azokon, akik most különösen nagy terheket hordoznak a betegségben, a kórházban.

Köszönjük, hogy drága gyászoló családtagjainkat, szeretteinket is így bízhatjuk rád újra. Köszönjük, hogy te valóban ennyire győztes vagy. Hogy az előtted való csendben, a te jelenlétedben békességet adsz és reménységet.

Köszönjük, hogy népünket most is rád bízhatjuk. Urunk, most szabadság van Magyarországon, áldunk, hogy ilyen békességben élhetünk, szabad a te igédet is hirdetni.

Urunk, de könyörülj meg népünkön, adj a mi népünknek hozzád térést. Vezetőinknek is, ha kell. Segítsd a mi vezetőinket, az önkormányzati választások után is hatalomra jutottakat, hogy bölcsen irányítsanak, legyenek eszközeid.

És hadd kérjük, hogy Kárpátalján is adj megoldást. Köszönjük, hogy testi és lelki értelemben egyaránt imádkozhatunk ma is békességért. Hisszük, hogy te hatalmasan cselekszel majd.

Áldd meg, kérünk, lelkipásztorunkat, a londoni testvérekkel való csendesnapjukat a folytatásban. Köszönjük, hogy mi így lehetünk egy nép tebenned.

Hallgasd meg most a csendben elmondott imádságunkat is, kérünk, Jézus érdeméért, Atyánk.

Ámen.

275,1.5-6 ének

1. Az Úr Isten az én reménységem, Erősségem Mindenféle ínségben;
Csak tőle várom Igaz boldogságom: S meg is találom.

5. Oltalmazdad, Uram, egyházadat, Szent nyájadat, mely vallja szent Fiadat,
Ki bűneinkért Ártatlan báránként Szenvedett sok kint.

6. Hogy e földön szent gyülekezeted Dicséretet Zengvén, áldja nevedet,
Míg szemtől szemben Magasztalunk mennyben Mind egyetemben.